

การพัฒนาแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ
THE DEVELOPMENT OF SUPERVISION MODEL EMPHASIZING ON
PROFESSIONAL MENTORING TO ENCHANCE INSTUCTIONAL
COMPETENCE OF INTERNATIONAL STUDENT TEACHERS

Received: June 16, 2021

Revised: August 17, 2021

Accepted: August 24, 2021

วนิดา ยานรักษา¹, ชวลิต สูงใหญ่² และ ทิรเชษฐ์ เรืองสุขอนันต์³
Wanida Yarnruksa¹, Chawalit Soongyai² and Teerachat Rueangsukanan³

^{1,2,3}อาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

^{1,2,3}Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary Division), Thailand

¹Corresponding author, E-mail: nokwanida@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ (2) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบ (3) ศึกษาการปฏิบัติที่เป็นเลิศ กลุ่มเป้าหมายจากการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ชาวต่างชาติ และอาจารย์นิเทศก์ประจำโรงเรียน (Supervisors) จำนวน 5 คน พี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentors) จำนวน 12 คน นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จาก VIA University College จำนวน 4 คน ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบการนิเทศและแผนประกอบการใช้รูปแบบ แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิต แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตและพี่เลี้ยงทางวิชาการ แบบบันทึกการนิเทศ แบบบันทึกการสอนแบบพรรณนาความ และแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการนิเทศที่มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ เงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ และปัจจัยสนับสนุน มีขั้นตอนดังนี้ (1) Prerequisite (2) Team Training (NISIT) (3) Professional Mentoring 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า 2.1) นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง 2.2) พี่เลี้ยงทางวิชาการมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด และ 2.3) นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก 3) การปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

นานาชาติ 3 ด้าน ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน และการทำงานร่วมกันเป็นทีม

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศ, พี่เลี้ยงทางวิชาการ, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

ABSTRACT

The research purposes aimed (1) to develop supervision model emphasizing on professional mentoring to enhance instructional competence of international student teachers (2) to study the effectiveness of the model and (3) to study the best practices. The target group selected by purposive sampling were 5 foreign supervisors and school supervisors, 12 mentors, 4 student teachers from VIA University College, Denmark teaching practicum at Srinakharinwirot University; Prasarnmit Demonstration School (Secondary). The research instruments were the supervision model and the model implementing plan, the assessment form of learning management competence of international student teachers, the satisfaction assessment form of international student teachers and professional mentors, supervision report form, journal writing and interview questionnaire. The data analyses included content analyses and descriptive statistics. The research finding were as follows: 1) The components of supervision model were principles, systematic components, conditions of model implementation, supporting factors. The systematic components of the model consisted of the following steps: 1. Prerequisite, 2. Team Training (NISIT) 3. Professional Mentoring 2) The effectiveness of the model were that 2.1) international student teachers had higher instructional competence than before the experiment., 2.2) the satisfaction of profession mentors towards implementing supervision model was in the highest level and 2.3) the satisfaction of student teachers towards implementing supervision model was in the high level. 3) The best practice in enhancing instructional competence of international student teachers in 3 aspects consisting of learning management, classroom management and collaborative teamwork

Keywords: Supervision Model, Professional Mentor, International Student Teachers

บทนำ

การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของครูเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเพราะวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีภารกิจสำคัญคือการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนให้เป็นการพัฒนาประเทศ การพัฒนาครูจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งและต้องมีการพัฒนาร่วมกันกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนั้นๆ เพื่อให้เกิดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Stoll et al, 2006)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในฐานะหน่วยงานทางการศึกษาที่มีพันธกิจสำคัญในร่วมผลิตบัณฑิตครู พัฒนาบุคลากรให้เป็นครูมืออาชีพ และพัฒนาบุคลากรให้เป็นที่เล็งทางวิชาการ (Mentors) ที่มีประสิทธิภาพ จากพันธกิจดังกล่าวโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จึงจัดตั้งศูนย์การวิจัยและการพัฒนาวิชาชีพ (Research and Professional Development Center (RPDC) และศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (Teacher Training Center (TTC) เพื่อเป็นต้นแบบของการจัดการเรียนรู้ และเป็นหน่วยงานหลักที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้สามารถฝึกปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีอาจารย์พี่เลี้ยงให้คำปรึกษาและสร้างความมั่นใจให้นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพในการเป็นครูที่ดี นอกจากนี้ภาระหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยงของโรงเรียนที่ต้องคอยดูแลให้คำแนะนำกับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพจากคณะศึกษาศาสตร์แล้ว โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ยังได้รับความไว้วางใจจากสถาบันการผลิตครูที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเดนมาร์ก ประเทศออสเตรเลีย ได้ส่งนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติมาฝึกสอนจริงในโรงเรียน โดยอาจารย์พี่เลี้ยงของทางโรงเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษาและนิเทศการสอน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการสำคัญของการเป็นที่เล็งทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

อย่างไรก็ตามจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของอาจารย์พี่เลี้ยงทางวิชาการที่ได้ดูแลนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติพบว่า สภาพปัญหาในการนิเทศนิสิต ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ เนื้อหาในการสอน การจัดการชั้นเรียน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติและนักเรียน และการทำงานร่วมกันเป็นทีม (สัมภาษณ์ วันที่ 24 พฤษภาคม 2562) รวมทั้งจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จาก Associate Professor Erik Juul (สัมภาษณ์ วันที่ 23 - 24 พฤษภาคม 2562) อาจารย์นิเทศก์จาก VIA University College ประเทศเดนมาร์กและ Associate Professor Naomasa SASAKI (สัมภาษณ์ วันที่ 1-2 เมษายน 2562) จาก Kyoto University of Education ประเทศญี่ปุ่น และ Dr.Greg Forrest (สัมภาษณ์ วันที่ 18 มิถุนายน 2562) จาก University of Wollongong ประเทศออสเตรเลียพบว่าปัญหาคือการเตรียมตัวทางด้านเนื้อหาการสอน

ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และกระบวนการการสะท้อนกลับของการนิเทศซึ่งส่งผลต่อเป้าหมายและสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ (Instructional Competence) ของนิสิตแต่ละสถาบัน ดังนั้นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติจึงได้มีการสังเคราะห์เป้าหมายและสมรรถนะที่จำเป็นและสอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาของประเทศไทยดังนี้

ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competence) ซึ่งตามแนวคิดของนักการศึกษาหมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกที่แสดงคุณลักษณะที่ปรากฏชัด ในด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Characteristics Attributes) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ดังนั้น บุคคลที่ประกอบวิชาชีพครู จึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพ ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) รวมทั้งความรู้ในเนื้อหา (Content Knowledge) และความรู้ด้านการสอน (Pedagogy) ทักษะ (Skills) และพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร และแผนการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ (ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพินศิริสัมพันธ์, 2561) นอกจากนี้จากการสังเคราะห์เป้าหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตครูนานาชาติจาก Fukui University ประเทศญี่ปุ่น , VIA University College ประเทศเดนมาร์ก และ University of Wollongong ประเทศออสเตรเลียพบว่า ประเทศเดนมาร์กให้ความสำคัญกับสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 3 สมรรถนะ ประกอบด้วย สมรรถนะด้านการสอน (Didactic) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนชั้นเรียน (Classroom Management) และสมรรถนะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน (Relational Work) (VIA University College: 2013) สำหรับประเทศออสเตรเลียให้ความสำคัญกับสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพประกอบด้วย สมรรถนะด้านสอนและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะด้านการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สมรรถนะด้านบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ครู (University of Wollongong, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับประเทศญี่ปุ่นที่ให้ความสำคัญกับสมรรถนะของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 4 สมรรถนะ ดังนี้ สมรรถนะด้านความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู สมรรถนะด้านความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกันเป็นทีม สมรรถนะด้านการทำความเข้าใจนักเรียนและการจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะด้านความรู้และการสอน (Katsuhisa Honda; et al, 2017) ผลจากการสัมภาษณ์และการสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ สะท้อนสมรรถนะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ใน 3 ด้าน ดังนี้ สมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีม

จากความสำคัญข้างต้น และพันธกิจหลักของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในการเป็นศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของ

หน่วยงานและบุคลากรของโรงเรียนเพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการศึกษา และการผลิตนิตินิตครูในโลกยุคปัจจุบัน เพื่อทำให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพพร้อมกันกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ โดยใช้แนวคิดของการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับ กล่าวคือ ผลที่ได้รับจากขั้นตอนหนึ่งๆ จะได้รับการนำไปใช้สำหรับขั้นตอนต่อไป โดยทั่วไปแล้วการวิจัยและพัฒนาจะประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาวะสภาพปัจจุบัน ปัญหา หรือความต้องการ ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ การสร้าง และการประเมินนวัตกรรม ขั้นตอนที่ 3 การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงนวัตกรรม ขั้นตอนที่ 5 การเผยแพร่ นวัตกรรม (รัตนะ บัณฑิต. 2554: 13) ร่วมกับการพัฒนาวิชาชีพที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentoring) ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูในรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษา การปฏิบัติหน้าที่ครูจะแตกต่างจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพราะการสอนเป็นวิชาชีพชั้นสูงต้องใช้ระยะเวลาและความต่อเนื่องในการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) ที่ให้ความสำคัญกับการดูแลให้คำปรึกษา สามารถทำให้ครูใหม่ มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ (Joyce, B., Weil, M., and Calhoun, E., 1995) นอกจากนี้การนิเทศการสอน (Supervision) มีความสำคัญในการพัฒนาครู เป็นงานที่ปฏิบัติกับผู้สอน เพื่อให้ส่งผลกับผู้เรียนโดยตรง เป็นสิ่งที่บุคลากรในโรงเรียน ได้กระทำต่อกัน (Harris, 1985, p.99) โดยการให้คำแนะนำ (Coaching) ที่สามารถช่วยครูให้สามารถมีกลยุทธ์ในการสอนใหม่ และทำงานร่วมกัน เพื่อเกิดทักษะที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Joyce and Showers, 1996) ทั้งนี้ในกระบวนการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการต้องมีการให้ความรู้เชิงทฤษฎีที่มีความจำเป็นต่อการเข้าใจบริบทในการจัดการศึกษาของประเทศไทยและอัตลักษณ์ของโรงเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ทฤษฎีพหุปัญญา และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ทฤษฎีการสื่อสารและทักษะการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (Interpersonal communication skill) Lesson Study และการจัดการชั้นเรียน ตลอดจนนิตินิตสามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปใช้ในการสอนภายใต้การดูแลให้คำปรึกษาของพี่เลี้ยงทางวิชาการ เพื่อให้ผลิตเกิดสมรรถนะที่สำคัญดังเป้าหมายที่ตั้งไว้

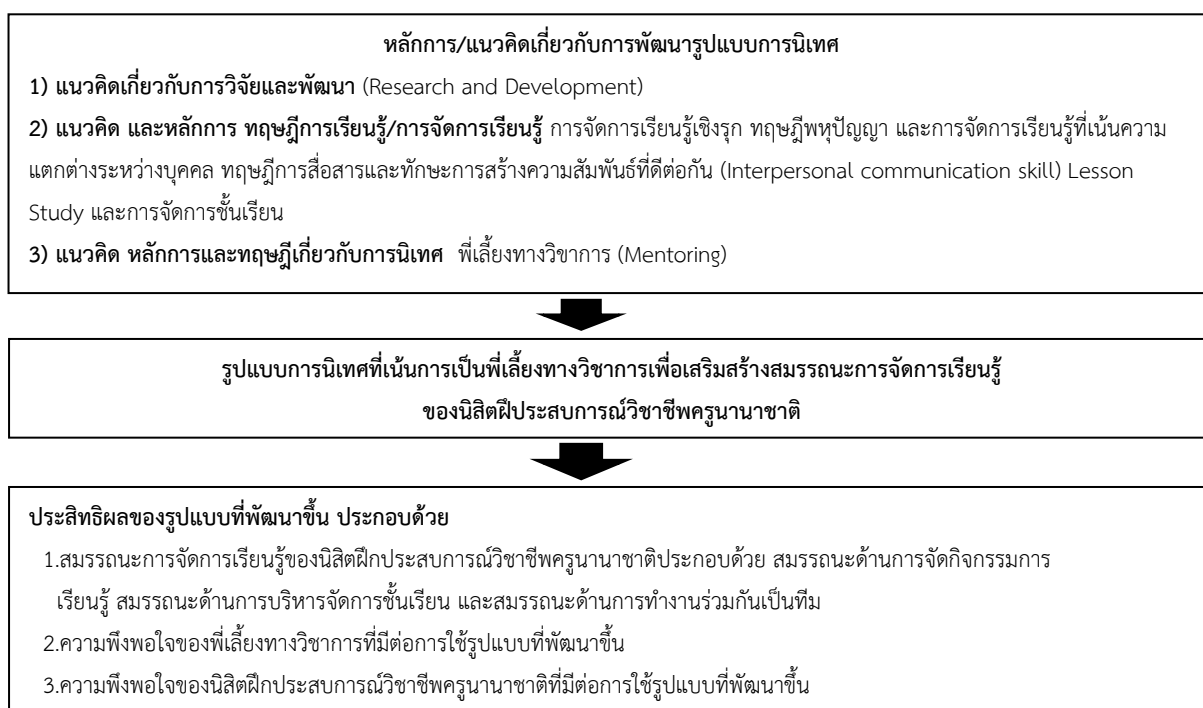
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นดังนี้
  - 2.1 เพื่อประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ประกอบด้วย สมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีม
  - 2.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจของพี่เลี้ยงทางวิชาการที่มีต่อการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น
  - 2.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติที่มีต่อการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อศึกษาการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

สมมติฐานในการวิจัย

หลังการใช้รูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ นิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ (Supervisors) ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ จาก Fukui University ประเทศญี่ปุ่น VIA University College จากประเทศเดนมาร์ก และ University of Wollongong จากประเทศออสเตรเลียที่มีประสบการณ์ในการนิเทศและดูแลนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติที่มาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อาจารย์นิเทศก์ผู้ประสานงานจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentors) เป็นอาจารย์พี่เลี้ยงของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่มีประสบการณ์ในการสอนและการนิเทศอย่างน้อย 3 ปี

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

1. อาจารย์นิเทศก์ (Supervisors) ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ คัดเลือกจากอาจารย์นิเทศก์ของVIA University College จากประเทศเดนมาร์ก และอาจารย์นิเทศก์ผู้ประสานงานจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

2. พี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentors) คัดเลือกจากอาจารย์พี่เลี้ยงของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2563 ที่มีประสบการณ์ในการสอนและการนิเทศอย่างน้อย 3 ปี และใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติได้ จำนวน 12 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

3. นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติคัดเลือกนิสิตจาก VIA University Collegeประเทศเดนมาร์ก ซึ่งเป็นนิสิตที่มาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ประกอบด้วยสมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีม

2. ความพึงพอใจของพี่เลี้ยงทางวิชาการที่มีต่อการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

3. ความพึงพอใจของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติที่มีต่อการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการนิเทศและแผนประกอบการใช้รูปแบบ การหาคุณภาพของรูปแบบ PT_TPOPSN International Mentoring Model โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี (ค่าเฉลี่ยรายข้อ 1.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00) ความเป็นไปได้ (ค่าเฉลี่ยรายข้อ 0.80 – 1.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 – 0.17) และความสอดคล้องของรูปแบบ (ค่าเฉลี่ยรายข้อ 0.80 – 1.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 – 0.17) โดยทุกรายการการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.5 ขึ้นไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิต แบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตและพี่เลี้ยงทางวิชาการ แบบบันทึกการนิเทศ แบบบันทึกการสอนแบบพรรณนาความ และแบบสัมภาษณ์ การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง(ค่าเฉลี่ยรายข้อ 0.80 – 1.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 – 0.17) โดยทุกรายการการประเมินมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.5 ขึ้นไป

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development) ประกอบด้วย ขั้นตอนของการดำเนินวิจัย 4 ขั้นตอน (R_1 , D_1 , R_2 และ D_2) โดยแสดงความสัมพันธ์ของขั้นตอนการดำเนินการวิจัย วิธิดำเนินการวิจัย และผลลัพธ์ที่ได้ ดังนี้

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพการณ์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ในชั้นตอนนี้พบประเด็นจากการสัมภาษณ์/สนทนากลุ่มที่สำคัญ 4 ประเด็น

1. ความต้องการรูปแบบการนิเทศที่มีกระบวนการและลักษณะเฉพาะ สอดคล้องกับเป้าหมายระยะเวลา และสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

2. กระบวนการที่เป็นระบบในการดูแลให้คำปรึกษานิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ควรประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การประชุมวางแผนทางไกลร่วมกันระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติเกี่ยวกับรายวิชาในการปฏิบัติการสอน โดยศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ขั้นที่ 2 การประชุมร่วมกัน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วางเป้าหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แลกเปลี่ยน สะท้อนคิด และให้ความรู้เกี่ยวกับบริบทของการจัดการเรียนรู้ วัฒนธรรมการเรียนรู้ ของประเทศไทย และความแตกต่างของบริบทในการจัดการเรียนรู้ในต่างประเทศ ขั้นที่ 3 การเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพโดยการให้ความรู้กับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติในเรื่องที่จำเป็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย ความรู้ใหม่ นวัตกรรมการเรียนรู้ การสอน จิตวิญญาณความเป็นครู และการมีปฏิสัมพันธ์ ขั้นที่ 4 การวางแผนร่วมกันในการออกแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้รายวิชา โดยอาจารย์พี่เลี้ยงวิเคราะห์ทักษะที่ควรได้รับการพัฒนาของนิสิต โดยเป็นผู้ให้การปรึกษา และการให้นิสิตได้สังเกตการสอน เพื่อการเตรียมความพร้อมในการสอนของนิสิต และเข้าใจบริบทของการจัดการเรียนรู้ในสภาพจริง ขั้นที่ 5 การปฏิบัติการสอนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติมีขั้นตอนย่อยคืออาจารย์พี่เลี้ยงต้องมีการประชุมวางแผนก่อนการสอน การสังเกตการสอน และการประชุมหลังการสอนที่มีการสะท้อนคิด เพื่อให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 6 การแลกเปลี่ยนและสะท้อนคิดผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงและกลุ่มนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติผ่านการประชุมร่วมกัน โดยมีอาจารย์นิเทศ (supervisor) ทำหน้าที่เป็นแกนนำในการสะท้อนคิด การให้คำปรึกษา และการให้คำแนะนำแก่อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน และขั้นที่ 7 การวางแผนร่วมกันสำหรับแผนการเรียนรู้ใหม่ซึ่งเป็นผลจากขั้นตอนการแลกเปลี่ยนและสะท้อนคิดในครั้งที่ผ่านๆ มา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

3. การกำหนดคุณสมบัติของอาจารย์พี่เลี้ยงนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ประเด็นข้อค้นพบ คือ (1) มีประสบการณ์การสอน และการนิเทศอย่างน้อย 3 ปี (2) มีความเชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาและศาสตร์การสอนในวิชาเฉพาะสาขา (3) มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และ (4) มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้

4. บทบาท หน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ คือ (1) เตรียมความพร้อมการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงในด้านการพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษา ความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และทักษะในการสื่อสาร (2) จัดเตรียมรายวิชาที่เหมาะสมกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ (3) จัดการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหาวิชา นวัตกรรมการเรียนรู้ ศาสตร์การสอน จิตวิทยาคุณความเป็นครู และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และองค์กร (4) สร้างแผนการดูแลให้คำปรึกษานิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ (5) ส่งเสริมให้นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (6) ส่งเสริมให้นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติสามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและ (7) ส่งเสริมให้นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติทำงานร่วมกันเป็นทีมได้

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ มีหลักการ วัตถุประสงค์ องค์กรประกอบ เงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ และปัจจัยสนับสนุน ผ่านการรับรองโดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ชื่อรูปแบบ

รูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ PT_TPOPSN International Mentoring Model

หลักการของรูปแบบ

เป็นกระบวนการในการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาวิชาชีพระหว่างพี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentor) ที่มีความรู้และประสบการณ์กับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติผู้ได้รับการดูแลให้คำปรึกษา (Mentee) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

องค์ประกอบเชิงกระบวนการของรูปแบบ

องค์ประกอบเชิงกระบวนการรูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ PT_TPOPSN International Mentoring Model ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

ขั้นที่ 1 Prerequisite เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติประชุมร่วมกัน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วางเป้าหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แลกเปลี่ยน สะท้อนคิด และให้ความรู้เกี่ยวกับบริบทของการจัดการเรียนรู้ วัฒนธรรมการเรียนรู้ของประเทศไทย และความแตกต่างของบริบทในการจัดการเรียนรู้ในประเทศ

ขั้นที่ 2 Team Training (NISIT) เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยง/กลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงให้ความรู้กับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติในเรื่องที่จำเป็นต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย ความรู้ใหม่ New Knowledge (N), นวัตกรรมการเรียนรู้ Innovation (I), จิตวิญญาณความเป็นครู Spirits (S), การมีปฏิสัมพันธ์ Interaction (I), การสอน Teaching (T)

ขั้นที่ 3 Professional Mentoring เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้ 3.1 Training in Person เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติวางแผนร่วมกันในการออกแบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา โดยอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นผู้ให้คำปรึกษาและ ให้นิสิตเข้าสู่เหตุการณ์สอน เพื่อการเตรียมความพร้อมในการสอนของนิสิต และเข้าใจบริบทของการจัดการเรียนรู้ในสภาพจริง 3.2 Pre-Conference เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติแต่ละคนวางแผนประชุมก่อนการสอน โดยสร้างข้อตกลงและกำหนดประเด็นที่อาจารย์พี่เลี้ยงจะสังเกตการสอนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ 3.3 Observation เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยงสังเกตการสอนในประเด็นที่สร้างข้อตกลงและกำหนดว่านิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ 3.4 Post-Conference เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติแต่ละคนประชุมร่วมกันหลังการสอน และสะท้อนคิดเกี่ยวกับผลของการสอนในคาบเรียนนั้น 3.5 Share Results เป็นขั้นตอนที่กลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงและกลุ่มนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติทุกรายวิชาได้ประชุมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนและสะท้อนคิดผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ร่วมกันและ 3.6 New Plan เป็นขั้นตอนที่อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติวางแผนร่วมกันสำหรับแผนการเรียนรู้ใหม่โดยใช้ประสบการณ์จากการสังเกตการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสะท้อนคิดจากขั้นตอน Share Results และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ผ่านๆ มา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

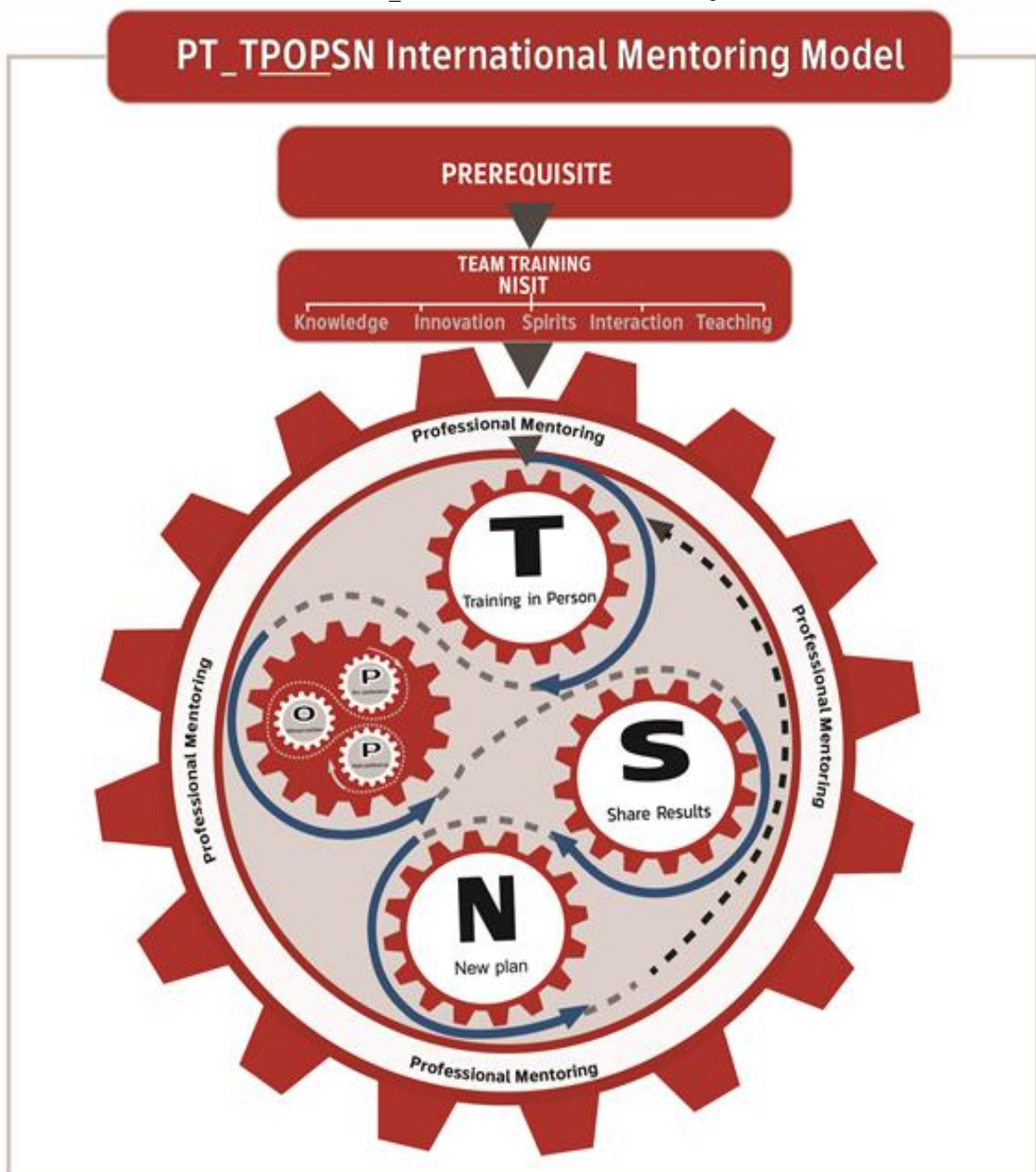
เงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้

1. พี่เลี้ยงทางวิชาการ (mentor) ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของพี่เลี้ยงทางวิชาการ มีความเชี่ยวชาญ การให้คำปรึกษาและ การนิเทศ มีทักษะการจัดการเรียนรู้ เป็นต้นแบบทางวิชาการ และสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศ
2. นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เข้าใจบริบทและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของโรงเรียน

ปัจจัยสนับสนุน

1. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรของโรงเรียนให้การสนับสนุนกระบวนการนิเทศการสอนร่วมกันเป็นทีม
2. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ

ภาพประกอบ 1 PT_TPOPSN International Mentoring Model

เงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้

1. พี่เลี้ยงทางวิชาการ (mentor) ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของพี่เลี้ยงทางวิชาการ มีความเชี่ยวชาญ การให้คำปรึกษาและการนิเทศ มีทักษะการจัดการเรียนรู้ เป็นต้นแบบทางวิชาการ และสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศ
2. นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เข้าใจบริบทและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของโรงเรียน

ปัจจัยสนับสนุน

1. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรของโรงเรียนให้การสนับสนุนกระบวนการนิเทศการสอนร่วมกันเป็นทีม
2. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ

ตาราง 1 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของรูปแบบรูปแบบ PT_TPOPSN International Mentoring Model

การตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ	ค่าเฉลี่ยรายข้อ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี	1.00	0.00
ความเป็นไปได้ของรูปแบบ	0.80 – 1.00	0.00 - 0.17
ความสอดคล้องของรูปแบบ	0.80 – 1.00	0.00 - 0.17

ซึ่งไม่มีข้อใดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (พิจารณาค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป)

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้ และการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

กระบวนการทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ประจำโรงเรียน (Supervisors) จำนวน 5 คน พี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentors) จำนวน 12 คน และนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติจำนวน 4 คน โดยนิสิต 1 คน จะปฏิบัติการสอนมากกว่า 1 รายวิชา เช่น วิชาคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และพลศึกษา เป็นต้น จึงมีพี่เลี้ยงทางวิชาการ 2 – 3 คน : จำนวน 1 คน ซึ่งในแต่ละสัปดาห์จะมีการประชุมสะท้อนคิดร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์ประจำโรงเรียน พี่เลี้ยงทางวิชาการ และนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติเพื่อแลกเปลี่ยน สะท้อนผลการปฏิบัติการสอน และการพัฒนาสมรรถนะของนิสิต สำหรับการศึกษาค้นคว้าประสิทธิผลของรูปแบบผู้วิจัยพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

(1) ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติแสดงรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก่อนและหลังการทดลอง

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. สมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.81	0.21	4.02	0.25
	ระดับปานกลาง		ระดับมาก	
2. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน	2.80	0.58	3.86	0.11
	ระดับปานกลาง		ระดับมาก	
3. สมรรถนะด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีม	3.20	0.62	4.32	0.64
	ระดับปานกลาง		ระดับมาก	
เฉลี่ย	2.93	0.47	4.06	0.33
	ระดับปานกลาง		ระดับมาก	

(2) ผลการประเมินความพึงพอใจของพี่เลี้ยงทางวิชาการที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ โดยผลการวิจัยพบว่าพี่เลี้ยงทางวิชาการมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.87$, S.D. = 0.26)

(3) ผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นโดยผลการวิจัยพบว่านิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.36)

(4) การทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยผลการวิจัยแสดงผลดังตาราง

ตาราง 3 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ	จำนวนนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ (คน)	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนใช้รูปแบบ	n = 4	108.00	4.41
หลังใช้รูปแบบ		150.75	5.26

จากตารางข้างต้น พบว่า คะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ แสดงว่าหลังการใช้รูปแบบการนิเทศนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ

ในการศึกษาผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ผู้วิจัยพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม และผลการสะท้อนคิดจากแบบบันทึกการนิเทศ พบว่า ผลการใช้รูปแบบการนิเทศดังกล่าวทำให้นิสิตมีการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน และการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศดังกล่าวดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบการนิเทศโดยเริ่มจากขั้นที่ 1 Prerequisite ขั้นที่ 2 Team Training สำหรับการดำเนินการใน 2 ขั้นแรก อาจารย์นิเทศก์/พี่เลี้ยงเป็นผู้จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้กับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ เกี่ยวกับแนวการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการบริหารจัดการชั้นเรียนทำให้นิสิตเกิดการเรียนรู้เชิงทฤษฎี และเข้าใจบริบทการจัดการศึกษา เป้าหมาย และอัตลักษณ์ของโรงเรียน ขั้นที่ 3 Professional Mentoring เป็นการนำแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการบริหารจัดการชั้นเรียนไปสู่การปฏิบัติ ผ่านการจัดการเรียนการสอน การสังเกต และการสะท้อนคิดภายใต้การดูแลของพี่เลี้ยงทางวิชาการ นอกจากนั้นการ Share Result ของอาจารย์นิเทศก์ พี่เลี้ยงทางวิชาการ และนิสิต ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน

แนวคิดการสอน การให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาสมรรถนะทั้ง 3 ด้านของนิสิตจากพี่เลี้ยงทางวิชาการที่เชี่ยวชาญในหลายสาขา

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

(1) การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ที่พัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า มีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ของรูปแบบ และความสอดคล้องของรูปแบบมี ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาซึ่งเป็นกระบวนการเชิงระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาสภาพการณ์ ประเมินความต้องการจำเป็น การศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการนิเทศ ซึ่งผลจากการศึกษาสภาพการณ์และประเมินความต้องการจำเป็นจะช่วยกำหนดแนวทางและจุดมุ่งหมายของการนิเทศเพื่อการพัฒนารูปแบบที่ต้องการ โดยกระบวนการวิจัยและพัฒนาดังกล่าวเป็นกระบวนการที่ทำให้งานวิจัยมีประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) (Khammani, 2005, p. 204) ตลอดจนการกำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศที่ชัดเจนจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วัชรวิภา เถาเรียนดี, 2556, น. 6) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของของชมนาด เชื้อสุวรรณทวี และคณะ(2561, น. 30-31) ที่พบว่าการพัฒนารูปแบบที่ได้สังเคราะห์ขึ้นภายใต้หลักการ แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่สนับสนุนและให้แนวทางอย่างชัดเจน ประกอบกับขั้นตอนของการศึกษาวิเคราะห์สภาพและประเมินความต้องการจำเป็นช่วยให้สามารถกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องนำมาแก้ไข ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ได้อย่างชัดเจน ทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของโรงเรียน

(2) การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบ พบว่า การประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ การประเมินความพึงพอใจของอาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการนิเทศของแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีการคอยให้คำปรึกษา มีการสังเกตการสอน ร่วมกันพัฒนาการเรียนการสอนและการไตร่ตรองสะท้อนคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุผลสำเร็จ (วัชรวิภา เถาเรียนดี, 2556, น. 275)

นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้หลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีการส่งเสริมให้นิสิตพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ใน 3 ด้านประกอบด้วย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน และการทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างต่อเนื่อง โดยรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ขั้นที่ 1 Prerequisite ขั้นที่ 2 Team Training สำหรับการดำเนินการใน 2 ชั้นแรก อาจารย์นิเทศก์/พี่เลี้ยงเป็นผู้จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้กับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ เกี่ยวกับแนวการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดการชั้นเรียน การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of multiple intelligence) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้นิสิตเกิดการเรียนเรียนรู้เชิงทฤษฎีและเข้าใจบริบทการจัดการศึกษา เป้าหมายและอัตลักษณ์ของโรงเรียน ขั้นที่ 3 Professional Mentoring ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้ ขั้นที่ 3.1 Training in Person ขั้นที่ 3.2 Pre-Conference ขั้นที่ 3.3 Observation ขั้นที่ 3.4 Post-Conference กระบวนการดังกล่าวมีความสำคัญต่อการให้การสะท้อนคิดโดยใช้กระบวนการสื่อสารตามแนวคิดทฤษฎีการสื่อสาร และทักษะการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (Interpersonal communication skill) ที่เน้นให้ผู้นิเทศก์หรือผู้ทำหน้าที่นิเทศเพื่อช่วยเหลือและปรับปรุงการสอนจะต้องใช้ทักษะการสื่อความหมายที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้เกิดความเข้าใจ การยอมรับ และแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น (วัชรา เล่าเรียนดี, 2556) ขั้นที่ 3.5 Share Results ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีการประชุมสะท้อนคิดร่วมกัน ระหว่างอาจารย์นิเทศก์/พี่เลี้ยง และนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ เพื่อให้นิสิตเกิดการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันเป็นทีม ผ่านการประชุม การวางแผน และการสะท้อนคิด โดยใช้แนวคิด Lesson Study ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะทำให้ นิสิต และพี่เลี้ยงเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสมรรถนะการสอน/การนิเทศร่วมกัน สอดคล้องกับภพร วรเนตรสุตาทิพย์ (2554) ที่พบว่า lesson study เป็นรูปแบบในการพัฒนาวิชาชีพครูที่ทำให้เกิดความเข้าใจแนวคิดแนวปฏิบัติการสอน ปรับเปลี่ยนวิธีสอนและการจัดการเรียนรู้ ครูได้รับการพัฒนาผลการสะท้อนคิดของนักเรียน และได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนครูด้วยกัน ทำให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และขั้นที่ 3.6 New Plan ซึ่งทุกขั้นตอนของรูปแบบการนิเทศ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติได้ปฏิบัติการสอนและปฏิบัติงานภายใต้การดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์พี่เลี้ยงอย่างต่อเนื่องมีการวางแผน การสังเกตการสอน การสอน และการไตร่ตรองสะท้อนคิด ทำให้นิสิตเกิดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้นิสิตเกิดการซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Correia and McHerry ที่กล่าวว่า กระบวนการในการพัฒนาวิชาชีพนั้นควรมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สัมพันธ์กันและกัน ที่ประกอบด้วย 1. การวางแผน (Planning) 2. การสอน (Teaching) และการสังเกตการสอน (Observation) 3. การไตร่ตรอง

สะท้อนคิด (Reflecting) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) (Correia and McHerry 2002 อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2556, น. 276-277)

พี่เลี้ยงทางวิชาการมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นเป็นกระบวนการร่วมมือกันระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูปร่างานาชาติ มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน รวมทั้งการให้ความสมัครใจในการร่วมกันพัฒนาวิชาชีพทำให้พี่เลี้ยงทางวิชาการมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้กระบวนการทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ประจำโรงเรียน (Supervisors) พี่เลี้ยงทางวิชาการ (Mentors) และนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูปร่างานาชาตินั้นจะมีการประชุมสะท้อนคิดร่วมกันทุกสัปดาห์เพื่อแลกเปลี่ยน สะท้อนผลการปฏิบัติการสอน และการพัฒนาสมรรถนะของนิสิต โดยนิสิต 1 คน จะปฏิบัติการสอนมากกว่า 1 รายวิชา เช่น วิชาคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และพลศึกษา เป็นต้น จึงมีพี่เลี้ยงทางวิชาการ 2 – 3 คน : จำนวน 1 คน ทำให้นิสิตได้รับข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในหลายมิติจากพี่เลี้ยงทางวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญจากหลายสาขาวิชา และพี่เลี้ยงทางวิชาการยังได้แลกเปลี่ยนกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ระหว่างกัน

(3) การศึกษาผลการปฏิบัติที่เป็นเลิศ พบว่า การปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูปร่างานาชาติ 3 ด้าน ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียน และการทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นผลจากรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นมีการดำเนินการที่เป็นระบบ มีขั้นตอน มีการขับเคลื่อนที่เป็นพลวัตรตามแนวของกระบวนการวิจัยและพัฒนา ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกันเป็นทีม การปฏิบัติการสอนและพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน นอกจากนี้เมื่อมีนิสิตมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น และได้รับคำแนะนำ การสะท้อนคิดอย่างต่อเนื่องจากอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ในขั้นตอน Post-Conference ตลอดจนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การสอนร่วมกับเพื่อนนิสิตในขั้นตอน Share Results ส่งผลให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้สามารถสร้างวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันเป็นทีมตามแนวคิดของ Lesson study กับเพื่อนร่วมงานได้ โดยผ่านกระบวนการนิเทศและการช่วยเหลือของอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาของพี่เลี้ยงทางวิชาการ ซึ่งเป็นกระบวนการ พัฒนาวิชาชีพที่มีลักษณะสำคัญคือ เป็นกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องซึ่งสามารถทำให้ครูใหม่เรียนรู้ มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะต่างๆ ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Joyce, B., Weil, M., and Calhoun, E., 1995) และสอดคล้องกับนภาพร วรเนตรสุดาทิพย์ (2554) ที่พบว่า lesson study เป็นรูปแบบในการพัฒนาวิชาชีพครูที่ทำให้เกิดความเข้าใจ

แนวคิดแนวปฏิบัติการสอน ปรับเปลี่ยนวิธีสอนและการจัดการเรียนรู้ ครูได้รับการพัฒนาผลการสะท้อนคิดของนักเรียน และได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนครูด้วยกัน ทำให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยแสดงว่ารูปแบบการนิเทศที่เน้นการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการที่พัฒนาขึ้นสามารถเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติได้ ดังนั้นโรงเรียนและสถานศึกษาที่มีหน้าที่ดูแลนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากต่างประเทศที่สามารถนำรูปแบบไปใช้หรือปรับให้เข้ากับบริบทของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นๆ และสามารถนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้กับกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาอาจารย์ชาวต่างชาติใหม่ที่เริ่มปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาโดยการนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้ต้องอาศัยความร่วมมือกันของอาจารย์นิเทศ อาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากรูปแบบการนิเทศที่การศึกษาพัฒนาขึ้นเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนานาชาติ ดังนั้นในวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาและพัฒนาสมรรถนะหรือทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นตามสภาวการณ์หรือความต้องการจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน เช่น การพัฒนาทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การพัฒนาคุณลักษณะความเป็นครู การพัฒนาเทคนิคการสอน เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ประจำปีงบประมาณ 2562

บรรณานุกรม

ชมนาด เชื้อสุวรรณทวิ และคณะ. (2559). *AT_PSM Mentoring Model: รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพแบบดูแลให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู*. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ "Curriculum Instruction and Supervision: Art Science and Technology toward the Education Quality and Creativity Civic for the 21 st Century"; 14-15 มกราคม 2559; มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

- ชมนาด เชื้อสุวรรณทวี และคณะ. (2561). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพแบบดูแลให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้สำหรับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ส่งเสริมความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20(4): 22-34.
- นภาพร วรเนตรสุดาทิพย์. (2554). การศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study): แนวคิดใหม่ในการพัฒนาวิชาชีพครู. *วารสารวิจัย มข.* 1(2): น.86-99.
- ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2561). ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู กลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: M & N Design Printing.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2554). *การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครสวรรค์: หจก. ริมปิงการพิมพ์.
- วนิดา ยานรักษา และคณะ. อาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). (23 - 24 พฤษภาคม 2562). สัมภาษณ์.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎี กลยุทธ์ สู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- Beverly Showers; *Bruce Joyce Education Leadership*, March 1996 V.53 n6
- Erik Juul. Associate Professor VIA University College. (23 - 24 พฤษภาคม 2562). สัมภาษณ์.
- Harris, Ben M. (1985). *Supervisory Behavior in Education*. 3rd ed., Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- Joyce, B., Weil, M., and Calhoun, E. (1995). *Student Achievement Through Staff Development Fundamentals of School Renewal*. 2ed. White Plains, N.Y.: Longman.
- Katsuhisa Honda; et al. (2017). *The Overseas Teaching Practicum in Pre-service English Teacher Training: A Qualitative Data Analysis Using SCAT*. Retrieved January 9, 2020, from <https://www.researchgate.net>
- Naomasa SASAKI. Associate Professor Kyoto University of Education. (1 - 2 เมษายน 2562). สัมภาษณ์
- University of Wollongong. (2019). *Professional experience handbook 2019*. Retrieved January 9, 2020, from <https://www.uow.edu.au>
- VIA University College. (2013). *School Placement Handbook Teacher Education*. Retrieved January 9, 2020, from <https://en.via.dk>

Stoll,L., Bolam,R., McMahon,A., Wallace,M., & Thomas,S. (2006). Professional learning communities: A review of literature. *Journal of Educational Change*, 7, 221-258
Retrieved on July 16.2007, from Springerlink